

Postoji dobro utabana tradicija u našim obrazovnim institucijama u kojima nas uče kako živimo u bogatoj zemlji. Danas predstavnici srednje generacija dobro pamte svedočanstvo jedne japanske devojčice od pre tridesetak godina, o tome kako mali Japanci u školama uče da žive u siromašnoj zemlji, da nemaju uglja, čelika, vode, i da zbog svega toga moraju mnogo da štede.

To je za naše shvatanje prošlih, ali i sadašnjih generacija, sasvim naopako učenje. Mi našu decu učimo isto onako kako su i nas učili, da živimo na svim i svačim bogatoj zemlji, a naročito izdašnoj raznim prirodnim sirovinama. Kada je tako, kada sve imamo, zašto se ne bismo ponašali kao rasipnici?

I dok se Japan, donedavno druga privredano-ekonombska sila na planeti, kretao uzlaznom linijom razvoja, Srbija je živila od svih neshvaćena u svom prirodnom raju, kao bogata zemlja siromašnih ljudi.

Sve ove predrasude svedene su na razumnu meru projektom „Bogatstvo različitosti“ koji je osmisnila, isplanirala i sprovela Biljana Marčeta, vlasnica Turističke agencije „Magelan“, u okviru klastera „Istar 21“, a u saradnji sa Pokrajinskim sekretarijatima Vojvodine tokom 2011. godine, pokazavši i dokazavši konkretno, šta je pravo i istinsko bogatstvo naše zemlje Srbije.

Projekat „Bogatstvo različitosti“ počeo je sa realizacijom maja 2011. godine, raspisivanjem konkursa sa ciljem da podstakne razvoj ruralnog turizma, da bi se istakla specifičnost ruralne sredine, a prerastao je u nešto mnogo više i značajnije. Odgovor je pronađen u multikulturalnosti, specifičnom i jedinstvenom bogatstvu prostora Vojvodine i Srbije, ono po čemu se razlikuje od svih drugih u svetu, ali i u mnogim drugim potencijalima.

Tokom letnjih meseci, komisija sastavljena od predstavnika Pokrajinskih sekretarijata i stučnjaka iz oblasti kulture, etnologije, istorije, arheologije i drugih, tokom 35 dana obišla je 45 sela širom Vojvodine, radi objektivnog evidentiranja njihovih turističkih potencijala. Obilazak pet prijavljenih sela Istočne Srbije ostavljen je zbog tehničkih prepreka za 2012. godinu. Kriterijumi za ocenjivanje bili su sveobuhvatni. Ocjenjivalo se sve: od prvog utiska, prilaznih puteva, saobraćajne signalizacije, turističke signalizacije, do ljubaznosti i spremnosti domaćina da dočekaju goste. Ocjenjivali su se prirodni i kulturni resursi, ali presudnu ulogu je imala organizovanost meštana, koliko ljudi je bilo uključeno u organizaciju predstavljanja sela i, ukratko, koliko su meštani uspeli da ostave utisak na iskusnu komisiju.

Od svih prijavljenih i obiđenih sela izabrano je četranest koji su reprezentati seoskog turizma u Vojvodini. Sela koja su zadovoljila kriterije su: Skorenovac, Stapar, Stari Slankamen, Totovo selo, Turija, Golubinci, Krčedin, Kovilj, Gudurica, Selenča, Bački Monoštor, Banoštor, Tavankut i Belo Blato.

Biljana Marčeta, idejni tvorac ovog projekta, ne želi da se na ovome stane. Njena namera je da se izabrana sela, aktivno uključe u edukaciju i razmenu iskustava, kako sa izabranim selima tako i sa onima koja su na dobrom putu da ispune očekivane uslove za konkreniji razvoj turizma u njihovim sredinama i pridruže se u skorije vreme onima koji su dostigli zadovoljavajući nivo razvoja. Prvi edukativni interaktivni sastanak održan je u novembru 2011. godine u Banji Junaković. Tamošnje dvodnevno savetovanje koje je okupilo impozantan broj učesnika, je već uticalo na poboljšano turističko osvećavanje seljana, budućih, nadamo se, dobrih domaćina putnicima namernicima.

„Nema boljeg načina da se nauči nešto o nekoj novoj kulturi, nego iz prve ruke, a turizam omogućava čudesno povezivanje gostiju sa domaćinima, promoviše dijalog i međusobni uticaj. Kontakti ljudi iz različitih okruženja su osnov za tolernciju i na taj način turizam može da doprinese borbi za mir u svetu“ reči su Ban Ki Muna u pismu upućenom Svetskoj turističkoj organizaciji povodom Svetskog dana turizma 27. septembra 2011.godine.

I uz konstataciju da nigde u svetu na ovako malom prostoru ne živi ovako veliki broj naroda kao u Vojvodini, prošle jeseni su realizovane turističke ture do destinacija izdvojenih ovim projektom. O uspešnosti projekta svedoči broj zainteresovanih za obilazak sela Vojvodine. Da je to karika koja je nedostajla našim turistima, dokazao je, iz nedelje u nedelju, porast interesanata, ali i njihovo oduševljanje i iznenađenost viđenim, u promptivnim turama tokom dva meseca 2011. godine po selima vojvodanske ravnice. I ne samo to. Iznenađenje, otkivanje nepoznatih običaja,

Ijudi, načina života na samo nekoliko kilometara od naših domova, prestavljalo je pravu senzaciju za većinu putnika. Mnoge nacionalne zajednice, zadržane na ovoj vetrometini puteva naše severne pokrajine, zadržale su običaje i navike svojih predaka, autentične i neizmenjene, verodostojnije nego u matičnim zemljama.

Već februara 2012. godine nastavlja se obilazak naše zemlje, za sada njenog severnog dela, njegovo upoznavanje i spoznavanje lepote i šarenila različitosti koje u njoj vlada. Ovaj projekat će se nastaviti i sa mestima širom Srbije, jer putujući po svetu pomalo smo zaboravili da smo i mi njegov deo i da na dohvati ruke žive ljudi koje vredi upoznati i sačuvane običaje i tradicije koje oni skrivaju.

Srbija je, nema spora, lepa i jedinstvena zemlja. Srbija sigurno nije bogata zemlja. Ona nema peščanu Kopakabanu, drevne građevine i futurističke građevine, vodopade poput Viktorijinih na reci Zambezi. Širom sveta izgrađeni su lepsi gradovi, složenije arhitektonske konstrukcije, pohranjena veća umetnička blaga. Ali, i Srbija ima svoje lepote i posebnosti, a jednu od njih je projektom „Bogatstvo različitosti“ predstavila Biljana Marčeta, promovišući i našu zemlju i ruralni turizam na najbolji i najlepši mogući način.